

TẢ KHUNG CẢNH MÙA XUÂN TRÊN QUÊ EM

VĂN MẪU 7

Đề bài: *Em hãy tả khung cảnh mùa xuân trên quê em*

Bài tả mùa xuân ở Thuận Thành - Bắc Ninh

Quê em là một làng cổ ven sông Đuống, thuộc huyện Thuận Thành, tỉnh Bắc Ninh. Mùa xuân đến, khung cảnh quê em đẹp như một bức tranh được vẽ bởi bàn tay của một họa sĩ tài hoa.

Sau rằm tháng Giêng, tuy Tết đã hết nhưng không khí Tết cùng sức sống của mùa xuân vẫn rạo rực, xôn xao trong lòng người và vạn vật. Dưới mưa xuân lất phất bay, cây cối đâm chồi nảy lộc xanh tươi. Những búp lá non màu ngọc bích rung rinh nhẹ trước gió xuân hây hây. Trời rét ngọt. Xóm thôn thơm nức mùi hoa bưởi, hoa cau. Mùi hương dân dã, mộc mạc và vô cùng quen thuộc của làng quê như lắng đọng trong làn mưa bụi li ti rắc trên mái tóc, trên vai áo người qua kẻ lại và thấm đẫm trong từng câu quan họ, từng làn điệu chèo réo rắt ngân nga nơi bến nước, sân đình, khắp làng trên xóm dưới.

Ngoài đồng, lúa chiêm đang lên xanh mơn mẫm. Một màu tranh trải rộng tới tận chân trời tím biếc, nhạt nhòa trong mưa xuân giăng giăng. Đôi ba cánh cò trắng phau phau chao liệng trên mặt ruộng thấp thoáng bóng người đang cúi húi làm cỏ, bón phân cho lúa.

Xa xa, dòng sông Đuống nước trong veo, êm đềm chảy qua những ruộng mía, nương dâu trải dài tít tắp. Máy chiếc thuyền câu dập dềnh trên sóng. Từ trong mũi, khói lam tỏa ra, la đà vẩn vít trong sương chiều bảng lảng. Cảnh đẹp như trong một giấc mơ !

Mùa xuân là mùa của lễ hội, mùa quan họ giao duyên. Con người vùng Kinh Bắc quê em nổi tiếng là khéo tay, hát hay, làm giỏi ; xứng danh Trai Cầu Vòng Yên Thế, Gái Nội Duệ Cầu Lim. Các liền anh, liền chị say mê hát những làn điệu dân ca ngọt ngào, tình tứ, làm say đắm lòng người. Liên anh mặc áo the, quần trắng, đầu đội khăn xếp, tay cầm ô đen. Liên chị mặc áo tứ thân mớ bảy, mớ ba, đầu chít khăn mỏ quạ, nón quai thao che nghiêng gương mặt ửng hồng. Tiếng hát theo gió lan xa. Du khách dự hội Lim mãi mê nghe hát, quên cả đường về.

Đêm đêm, tiếng trống chèo thì thùng rộn rã. Sân đình sáng rực ánh đèn và đông nghịt người xem. Những tích chèo cổ như Thị Mầu lên chùa, Xúy Vân giả dại, Trương Viên... do các diễn viên nghiệp dư trong đội văn nghệ của xã biểu diễn được bà con vỗ tay khen ngợi.

Mùa xuân đến, đất trời như trẻ lại, tràn đầy sức sống và lòng người cũng rạo rục, phơi phới cùng xuân. Đất nước đổi mới nhanh chóng từng ngày và quê hương em cũng đang thay da đổi thịt nhưng vẻ đẹp thanh bình vốn có tự ngàn đời chắc chắn sẽ mãi mãi vẹn nguyên trong tâm hồn của những người con sinh ra và lớn lên trên mảnh đất này.

Bài miêu tả mùa xuân trên quê hương số 1

“Én có gì lạ, báo mùa xuân sang

Nắng có gì lạ mà cánh hoa hồng tươi?...”

Lời bài hát thiếu nhi vang lên trên đài phát thanh trong buổi sáng đầu xuân khiến lòng tôi xốn xang, rạo rục. Vẫn là chim, là nắng, là hoa,... mà sao sáng nay với tôi chúng đáng yêu đến thế! Có lẽ bởi mùa xuân đã đến thật rồi! Không khí tinh khôi của buổi sáng mùa xuân đã tràn ngập trên khắp quê hương tôi.

Mùa xuân đến đem hạnh phúc đến cho muôn loài. Không giống như mùa đông âm u, lạnh giá, mùa hè chói chang rực lửa hay mùa thu buồn với làn gió heo may cùng những chiếc lá vàng rơi. Mùa xuân mang tới cho con người, vạn vật một cảm giác ấm áp, hiền hòa. Tuy tiết trời vẫn còn se lạnh nhưng tôi vẫn cảm nhận được hơi thở mùa xuân thật nồng nàn ấm áp. Những mầm cây giờ đây đã tỉnh dậy sau giấc ngủ đông dài, khẽ vươn vai như muốn vẫy chào buổi sáng mùa xuân đẹp.

Sáng sớm nên bầu trời như sà thấp xuống một màu trắng đục với màn sương mỏng manh như khói vẫn còn bao phủ trên mặt đất. Rồi từ đằng đông, bỗng ánh sáng hồng phơn phớt. Ông mặt trời lộ ra khỏi đám mây, hé mắt từ từ nhô lên cao như quả bóng màu cam sẫm chiếu những tia nắng dịu dàng đánh thức muôn loài. Ánh nắng tuy còn yếu ớt những cũng đủ để xóa đi bóng đêm, làm tan nhanh màn sương buổi sớm.

Bầu trời lúc này không còn màu trắng đục nữa. Nó như cao hơn, rộng hơn, nhuộm kín một màu xanh trong trẻo. Những hàng cây còn đắm sương đêm khẽ lay động lá cành vẫy tay như muốn gọi: “Dậy thôi! Dậy mau lên các bạn ơi! Một ngày mới lại bắt đầu. Mùa xuân đã đến rồi đấy!”.

Mùa xuân đến, đất trời trở lại dịu êm chắt chiu cần mẫn tiếp nhựa sống cho vạn vật. Hình như muôn loài đều rạo rục hẳn lên vì khí xuân ấm áp đã xua đi cái u ám của những ngày đông giá rét. Gió xuân mơn man, lay đùa từng hàng cây khóm lá. Vạn vật, cây cối như được hồi sinh. Những chồi non xanh tươi mập mạp của cây bưởi đầu nhà đua nhau bung ra, khoe với bạn bè bộ quần áo mới. Chúng vui vẻ vì đã trút bỏ được tấm áo bông cũ kĩ, nặng nề mặc suốt ba tháng mùa đông. Mây cây cam nở hoa trắng xóa, hương thơm dịu dịu theo gió lan tỏa khắp không gian mùa xuân buổi sáng. Trong vườn, hoa đua nhau khoe sắc, tỏa hương. Kia mấy cây đào bích rục rờ đang rung rinh trong nắng xuân như muốn nói: “Chào cô bé, cậu bé! Chúc buổi sáng đầu xuân tốt lành!” Những đóa hồng

nhưng chưa nở hết e ấp như những nàng thiếu nữ xinh xắn tuổi mười lăm. Cánh hoa đỏ tươi còn đọng những hạt sương lóng lánh ánh lên như những hạt ngọc. Viên quanh là những bông su si vàng rực nổi bật trên nền lá màu xanh thẫm... Dường như các loài hoa đều muốn góp phần đem đến cho buổi sáng mùa xuân một vẻ đẹp tuyệt vời.

Hai bên đường, những hàng cây trụi khảnh khiu trong suốt mùa đông đã không còn nữa. Giờ đây chúng thi nhau khoác lên mình bộ cánh xanh mơn mớn trong như những ngọn nến xanh được bàn tay mẹ thiên nhiên thắp lên tô điểm cho sắc xuân thêm rạng rỡ. Trên các cành cây, chim chóc cũng đua nhau hót ríu ran. Chim sẻ, chim ri lích chích nhảy nhót chuyền cành. Họa mi, sơn ca,... cùng cất cao tiếng hát. Tất cả tạo thành một bản hợp xướng rộn rã vang xa ca ngợi xuân tươi đẹp.

Tiếng chim líu lo thôi thúc mọi người. Đường làng vừa vắng lặng là thế bỗng nườm nượp xe đạp, xe máy rộn ràng chuyển bánh. Bên lề đường, khách bộ hành thon gthả bước như đang tận hưởng không khí trong lành của buổi sớm ban mai. Vài tốp nam thanh nữ tú diện quần áo mới đi chơi xuân, nét mặt tươi vui, tiếng nói tiếng cười rộn rã, râm ran. Sáng nay, tôi cùng bà và mẹ lên chùa thắp hương cầu mong một năm mới an khang thịnh vượng. Các bà ra chùa mặc những chiếc áo nhung dài, tay xách làn đựng hương hoa, miệng bôm bẻm nhai tràu nói nhau đi. Mọi người gặp nhau ai cũng vui vẻ chào hỏi, tay bắt mặt mừng. Có thể nói sáng xuân đã làm cho con người thêm gần nhau hơn, không khí thêm rộn ràng náo nhiệt.

Ngước nhìn bầu trời xanh, lắng nghe đất trời đang cựa mình, tôi thấy lòng mình dâng lên một niềm vui phơi phới. Ôi, buổi sáng mùa xuân trên quê hương tôi thật đẹp. Tất cả như được gột tươi mới và tràn căng sức sống. Tôi thầm nghĩ: “Cám ơn mùa xuân, cám ơn buổi sáng trong lành! Bạn quả là một người bạn mang phép lạ tuyệt vời. Tôi yêu bạn, yêu bạn nhiều lắm!”

Bài miêu tả mùa xuân trên quê hương số 2

Mùa xuân chính là mùa tươi đẹp nhất trong năm, những cơn mưa xuân làm cho vạn vật tràn trề nhựa sống, vạn vật đua nở, trăm hoa khoe sắc. Sau những ngày đông dài và buồn thì mùa xuân đến như thổi vào cuộc sống của con người những luồng sinh khí mới, dào dạt mà thiết tha. Mùa xuân là mùa em yêu thích nhất trong năm, bởi vào những ngày này thì khung cảnh quê hương của em trở nên vô cùng rực rỡ, tuy đó chỉ là những cảnh vật đơn sơ của một làng quê nghèo nhưng những thứ thân thương thường hóa thành những điều kì vĩ, tuyệt tác trong tâm hồn mỗi người. Và đối với tôi, mùa xuân trên quê hương chính là một tuyệt tác của đất trời.

Ai cũng có quê hương, đó chính là nơi “chôn nhau cắt rốn”, nơi con người ta được sinh ra và lớn lên. Trên mảnh đất quê hương đó sẽ in đậm những dấu ấn của những kỉ niệm, của những dòng hồi ức đầy tươi đẹp. Những điều thân thuộc mà ta yêu thương thường được ưu ái hơn trong những cảm nhận, dẫu đi xa đến những miền tươi đẹp, trù phú hơn

nhưng trong tâm thức mỗi người thì quê hương vẫn là nơi đẹp đẽ nhất, đẹp bởi chính tình yêu, sự gắn bó, và đẹp bởi nơi đó ta có người yêu thương.

Đối với tôi cũng vậy, quê hương mình luôn là bức tranh tươi đẹp nhất mà tôi luôn muốn cất giữ, bảo vệ. Quê tôi chỉ là một làng quê nghèo làm nghề nông nghiệp, tuy còn nghèo nhưng con người luôn có ý thức đoàn kết, yêu thương, giúp đỡ nhau. Và khung cảnh thân thương, đó là một nơi vô cùng tươi đẹp, bởi ở đó có sự hài hòa giữa thiên nhiên và cuộc sống của con người, đặc biệt vào những ngày xuân, khung cảnh ấy như tươi mới hơn, nhựa sống tràn trề qua mỗi cảnh vật.

Khung cảnh làng quê khi xuân về cũng như khoác lên mình một chiếc áo mới đầy rực rỡ, những cây cổ thụ đầu làng không còn trơ trụi lá như tiết trời vào đông nữa. Trên những cành cây xa nẩy mầm những sự sống, sắc xanh bao trùm không gian của làng khiến cho khung cảnh tươi mới, rực rỡ. Những khóm hoa ven nhà cũng bắt đầu trổ hoa, những bông hoa khoe sắc dưới ánh nắng mặt trời càng điểm tô thêm không khí đầy náo nức, vui tươi của ngày xuân. Đó là những đóa hoa hồng, hoa cúc, hoa đào đỏ thắm...tất cả như gọi mùa xuân về cho xóm làng.

Mùa xuân cũng là mùa trồng cây, tại sân vận động của làng em đang diễn ra hoạt động trồng cây theo lời dạy của chủ tịch Hồ Chí Minh “Mùa xuân là tết trồng cây, làm cho đất nước càng ngày càng xuân”. Trồng cây nhằm làm cho không khí trong ngôi làng trở nên trong xanh, tươi mát hơn. Mặt khác, sân vận động là nơi tổ chức và diễn ra các hội diễn thể dục thể thao, bởi vậy trồng cây còn tạo ra bóng mát. Sở dĩ địa phương em trồng cây vào mùa xuân bởi mùa xuân chính là mùa sinh trưởng của cây cối, vạn vật, đây là thời điểm thích hợp cho sự sinh trưởng của cây cối.

Mùa xuân cũng náo nức, vui tươi hơn bởi chính con người quê hương em, cảnh vật tràn trề nhựa sống như thổi vào mỗi con người dân quê những luồng sức sống mạnh mẽ, căng tràn. Mọi người đều vui mừng hân hoan trước không khí của mùa xuân. Viết về mùa xuân, nhà thơ Nguyễn Bính cũng có những câu thơ rất hay và ý nghĩa như sau:

*“Đây cả mùa xuân đã đến rồi
Từng nhà mở cửa đón vui tươi
Từng cô em bé so màu áo
Đôi má hồng lên nhí nhảnh cười”*

Mùa xuân không chỉ làm cho cảnh vật trở nên tươi đẹp, rực rỡ hơn mà còn đốt lên một ngọn lửa sống mãnh liệt trong tâm hồn những người dân quê chúng em. Theo quan niệm của người dân quê em thì mùa xuân là mùa xua sự sống sinh trưởng, mùa của những niềm vui tươi và là mùa của hạnh phúc xum họp. Dẫu làm ăn xa thì vào mùa xuân, đặc biệt là dịp tết nguyên đán thì người dân đều trở về quê ăn tết cùng gia đình, cùng những người thân yêu đón một năm mới an lành, hạnh phúc. Nhà thơ Hàn Mặc Tử cũng đã nói về nỗi xúc động cả những con người xa quê trong bài thơ của mình như:

*“Khách xa gặp lúc mùa xuân chín
Cảnh trí băng khuâng chợt nhớ làng
Chị ắt, năm nay còn gánh thóc
Dọc bờ sông trắng nắng trang chang chang”*

Mùa xuân trên quê hương em rất đẹp, không chỉ đẹp ở cảnh sắc, vạn vật mà đây cũng là thời điểm lòng người vui tươi, rộn rã nhất. Đón mùa xuân trên chính quê hương mình là điều vô cùng tuyệt diệu.